

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 225/21
12.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Обрадовић, председника већа, Сање Пејовић и Меланије Сантовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Мирјана Рашковић, адвокат из Обреновца, Вука Карацића 79, против тужене ББ из ..., ..., чији је пуномоћник Обрад Поповац, адвокат из Београда, Катанићева 16, ради развода брака, вршења родитељског права, уређења личних односа и издржавања, по тужби и противтужби, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П2 1619/17 од 27.01.2021. године, у седници већа одржаној 12.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П2 1619/17 од 27.01.2021. године у делу става петог изреке којим је обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно износ од 20.000,00 динара, 1. до 10. у месецу за текући месец, почев од дана 07.09.2017. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови, с тим што ће доспеле, а неисплаћене обавезе платити са законском затезном каматом, док се наведена пресуда у преосталом делу става петог изреке, којим је обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно још 5.000,00 динара почев од 07.09.2017. године па убудуће са законском затезном каматом **ПРЕИНАЧУЈЕ**, тако што се тужбени захтев у наведеном делу одбија као неоснован.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужиоца изјављена против става шестог изреке пресуде Првог основног суда у Београду П2 1619/17 од 27.01.2021. године, као недозвољена.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка као неосновани.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1619/17 од 27.01.2021. године, ставом првим изреке, разведен је брак закључен дана .... године у ..., уписан у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ... под текућим бројем ... за .... годину, између АА, рођеног ... године у ..., од ... и мајке ... и ББ, рођене ... дана .... године у ... од

оца ... и мајке ....

Ставом другим изреке, малолетно дете парничних странака ћерка ВВ, рођена дана .... године у..., поверена је мајци ББ на самостално вршење родитељског права.

Ставом трећим изреке, утврђено је да ће пребивалиште малолетног детета ВВ бити исто као пребивалиште мајке ББ.

Ставом четвртим изреке, уређени су лични односи малолетне ВВ са оцем АА на начин описан у истом ставу изреке.

Ставом петим изреке, обавезан је тужилац АА, да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно износ од 25.000,00 динара, на текући рачун мајке детета ББ ... отворен код АИК банке а.д. Београд и то сваког првог до десетог у месецу за текући месец, почев од дана 07.09.1917. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови, с тим што ће доспеле, а неисплаћене обавезе платити са законском затезном каматом у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Ставом шестим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене за износ од 10.000,00 динара, у делу преко досуђених 25.000,00 динара, па до тражених 35.000,00 динара, на име доприноса за издржавање малолетне ВВ, као неоснован.

Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде, и то одлуке садржане у ставу петом и шестом изреке, тужилац је благовремено изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога.

Тужена је суду доставила одговор на жалбу.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11...са изменама и допунама) у вези члана 202. Породичног закона, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужиоца делимично основана а у делу којим се побија одлука садржана у шестом ставу изреке недозвољена.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би побијана одлука морала бити укинута, нити се у жалби указује на постојање таквих битних повреда поступка, због којих би се побијана пресуда морала укинути.

Према утврђеном чињеничном стању парничне странке су склопиле брак дана 19.10.2013. године у Београду у којем су добиле једно малолетно дете, ћерку ВВ, рођену .... године. Брачна заједница је престала 14.08.2017. године због тога што су брачни односи озбиљно и трајно поремећени. Парничне странке су се сагласиле да се брак разведе и да се малолетно дете повери мајци која ће самостално вршити

родитељско право, а договорили су се око модела виђања малолетног детета и оца. У току поступка суд је утврдио висину доприноса на име издржавања детета.

Суд је утврдио да је тужилац запослен у ГГ, да му је просечна нето зарада око 74.000,00 динара, да живи у домаћинству са мајком, да за режије издваја око 18.000,00 динара, да издаје два локала у ... од којих остварује приходе у висини од по 5.000,00 динара месечно. До сада је за издржавање детета месечно давао 14.000,00 динара. Тужена живи са малолетним дететом у стану своје мајке која је пензионер и има пензију у износу од 56.000,00 динара, запослена је у фирми “ДД” и остварује просечну нето зарату у износу око 120.000,00 динара месечно, а режијске трошкове плаћа у износу од око 15.000,00-18.000,00 динара.

Малолетна ВВ има .. година и иде у вртић. Узимајући у обзир њене основне егзистенцијалне потребе за исхрану, одећу, обућу, хигијену, суд је утврдио да је максимални износ њених потреба месечно 40.400,00 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је нашао да су испуњени законом предвиђени услови за развод брака, дете је поверио на самостално вршење родитељског права мајци, одлучио о личним односима и начину виђања са оцем и обавезао је тужиоца да његов допринос у издржавању малолетног детета буде 25.000,00 динара, применом одредби чланова 41, 61, 77, 154, 160, 161, 162, 163, 272. Породичног закона.

Одлучујући о висини доприноса малолетног детета за издржавање првостепени суд је правилно утврдио износ на име њених потреба од 40.400,00 динара на месечном нивоу, полазећи од узраста детета, неге, хране, обуће, одеће, хигијене, трошкова на име вртића, летовања, зимовања, организације дететовог рођендана, одлазака код другара на рођендане и куповине поклона.

Међутим, по налажењу овог суда првостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право и то одредбе члана 160. и 162. Породичног закона Републике Србије, приликом утврђивања висине обавезе издржавања од стране тужиоца.

Чланом 160. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење, стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и наведене законске одредбе основано се жалбом указује да је првостепени суд утврдио обавезу тужиоца у вишем износу у односу на његове материјалне могућности, имајући у виду да остварује

приходе у износу од око 74.000,00 динара, да живи у домаћинству са мајком, да за режије издваја 18.000,00 динара и да издаје два локала за укупно 10.000,00 динара месечно. Имајући у виду утврђене потребе малолетног детета као примаоца издржавања, као и могућности тужиоца као даваоца издржавања, по оцени овог суда, тужилац је дужан да доприноси издржавању малолетног детета месечно у износу од 20.000,00 динара почев од 07.09.2017. године као дана подношења тужбе па убудуће, док је остатак дужна да обезбеди тужена која остварује месечну зараду од 120.000,00 динара. Приликом одлучивања овај суд је имао у виду и да тужилац доприноси издржавању детета куповином обуће и наочара за вид, те да организује детету прославу рођендана и да га води на зимовања и летовања.

Из наведених разлога првостепена пресуда је у побијаном делу делимично потврђена, а делимично преиначена, како је то наведено у ставу првом изреке ове пресуде.

Са изнетих разлога, на основу члана 390 и 394. тачка 4. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против одлуке садржане у ставу шестом изреке побијане пресуде, суд налази да је иста недозвољена због недостатка правног интереса тужиоца да побија одлуку у делу којим је одбијен противтужбени захтев у смислу члана 378. ЗПП – а. Имајући у виду наведено, овај суд је на основу члана 401. ст.1 тачка 1 ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке ове пресуде.

Имајући у виду успех тужиоца у другостепеном поступку и да одговор на жалбу није нужан трошак, применом чл. 165 ЗПП одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Весна Обрадовић, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић